

Wymagania edukacyjne

**z katechezy w zakresie klasy III liceum i
technikum do programu nr AZ-3-01/10 oraz AZ-
4-01/18 i podręcznika nr AZ-33-01/18-RA-24/22
„*W poszukiwaniu miłości społecznej*”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Dać odpowiedź (odpowiedzialność)		
– podaje, że prawo naturalne pochodzi od Boga, – wyjaśnia, że prawo naturalne jest podstawą Prawa Bożego, – podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5), – wyjaśnia pojęcia: „czyn moralny”, „czyn dobry”, „czyn zły”, – wskazuje na Jezusa jako tego, który wybiera zawsze dobro, – definiuje, czym jest sumienie, – określa, na czym polega formowanie sumienia, – wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), – wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Odkupiciela człowieka, – określa znaczenie sakramentu chrztu świętego, – definiuje pojęcie grzechu i różnic grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1), – wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8.1).	– definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1), – układa modlitwę dziękczynną za miłość Boga do człowieka wyrażoną w prawie naturalnym i objawionym, – wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka, – uzasadnia znaczenie wartości ogólnoludzkich, – uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C.3.1), – uzasadnia potrzebą formacji sumienia (C.5.3), – analizuje, jak chrześcijanin formuje swoje sumienie, – analizuje postawę chrześcijanina o prawym sumieniu, – wymienia skutki grzechu pierworodnego, – wyjaśnia, czym jest Protoewangelia (A.12.3), – wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu.	– przytacza fragmenty Pisma Świętego zawierające Dekalog, – wymienia cechy prawa naturalnego. – definiuje chrześcijańską wizję wolności (C.2.1), – wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2), – definiuje pojęcie: „wartość”, – określa specyfikę wartości chrześcijańskich, – uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3), – wymienia rodzaje sumienia (C.5.2), – wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia, – objaśnia rolę sumienia w życiu społecznym w świetle prawa Bożego, – wskazuje aspekty wychowania prawego sumienia, – poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (A.12.2).
II. „Nikt nie jest samotną wyspą”		
– przytacza, czym jest chrześcijańska wizja szczęścia, – definiuje, czym jest cnota, – podaje, kto pomaga człowiekowi rozwijać cnoty, – wymienia konsekwencje IV przykazania Bożego (C.13), – wskazuje, co powinno być celem dobrze sprawowanej władzy, – wyjaśnia, do czego zobowiązany jest człowiek względem wspólnoty, – odróżnia prawa od obowiązków, – wskazuje na obowiązki człowieka we wspólnocie, – nazywa Jezusa drogą i prawdą.	– podaje biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady Świętych (C.1), – wymienia cnoty Boskie i kardynalne (C.6.), – przytacza obowiązki chrześcijanina wobec przełożonych i państwa, – interpretuje stosunek Jezusa do władzy (C.13.5), – wyjaśnia, dlaczego sprawowanie władzy wiąże się z odpowiedzialnością, – definiuje pojęcie: „osoba”, – wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna (C.16.2), – przytacza zasadę dotyczącą poszanowania osoby ludzkiej, – podaje prawa, które powinny być szanowane we wspólnocie ludzkiej,	– identyfikuje boskie pochodzenie pragnienia szczęścia, – objaśnia, co oznacza życie według Ducha, – analizuje związki pomiędzy cnotami Boskimi a kardynalnymi (C.6.2), – uzasadnia potrzebę zaangażowania człowieka w rozwijanie cnót, – omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4), – charakteryzuje naukę społeczną Pana Jezusa (C.16.1), – wymienia trzy podstawowe grupy praw społecznych, – wyjaśnia, czego dotyczą prawa, które powinny być szanowane we wspólnocie

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
– wymienia i definiuje formy prawa moralnego (naturalne, objawione, prawa cywilne i kościelne) (A.26.2), – określa pojęcia: „wolność”, „odpowiedzialność”, – opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy objawionej (C.2.4), – dowodzi, że Jezus jest drogą do wyzwolenia z grzechu, – objaśnia znaczenie krzewienia wartości zbawczych wśród ludzi, – podaje kryteria oceny moralnej czynów ludzkich (przedmiotu, celu, okoliczności) (C.3), – wskazuje i opisuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych (C.3.4), – wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (c.5.4), – podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5).	– uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3), – objaśnia związki pomiędzy walką z grzechem a umacnianiem wolności, – charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2), – podaje pojęcie sumienia zgodnie z <i>Katechizmem Kościoła Katolickiego</i> (C.5.1), – omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4).
– charakteryzuje posłuszeństwo na wzór postaci biblijnych (C.1.1), – hierarchizuje cnoty i wskazuje praktyczne możliwości ich nabywania (C.6.3), – wyjaśnia rolę łaski Bożej w kształtowaniu cnót i charakteru człowieka, – definiuje pojęcie władzy w kontekście orędzia Ewangelii, – omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6), – definiuje pojęcia: „szowinizm”, „antysemityzm”, „ksenofobia”, „rasizm”, – uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10), – uzasadnia potrzebę stosowania prawa miłości we wspólnocie ludzkiej, – dowodzi słuszności praw społecznych, – uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2), – wymienia Osiem Błogosławieństw. – uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3).	– wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia (materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm) (C.1.3), – objaśnia personalistyczną koncepcję osoby ludzkiej, – wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia (materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm) (C.1.3), – objaśnia fakt dopełnienia przez błogosławieństwa przykazań Bożych.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
	– przytacza biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady Świętych (C.1), – wyjaśnia, co może uczynić, aby bezgranicznie zaufać Jezusowi.	- ludzkiej, – podaje, czym jest chrześcijańska wizja szczęścia, – przytacza świadectwo chrześcijańskiego życia jako warunek głoszenia Ewangelii (F.1), – wyjaśnia znaczenie Ośmiu Błogosławieństw.
III. Kościół to ...		
– definiuje, czym jest paruzja, – definiuje, kim jest Duch Święty, – wyjaśnia znaczenie Zesłania Ducha Świętego, – definiuje, czym jest Kościół (A.20.1), – objaśnia, jak chrześcijanin może angażować się w życie wspólnoty parafialnej, – zna przykazania kościelne (A.27), – podaje miejsce celebracji liturgii Kościoła, – wyjaśnia, kto, jak, kiedy i gdzie celebrować liturgię (B.2.1), – nazywa niedzielę czasem świętowania z Panem Bogiem i rodziną, – wymienia III przykazanie Boże (C.12), – omawia prawidłowe sposoby przeżywania niedzieli (C.12.4), – wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2), – wymienia treść <i>Modlitwy Pańskiej</i>, – definiuje, czym jest Kościół, – wyjaśnia, czym są charyzmaty w Kościele (E.10).	– wyjaśnia obecność Ducha Świętego w dziejach Kościoła, – wycisza przymioty Kościoła (A.22.1.), – wymienia zadania papieża, hierarchii Kościoła, osób konsekrowanych oraz świeckich we wspólnocie Kościoła– objaśnia, czym charakteryzuje się Kościół jako wspólnota, – wymienia przykazania kościelne (A.27.1), – wyjaśnia znaczenie słowa: „liturgia”, – podaje układ roku liturgicznego (B.3.1), – wymienia najważniejsze uroczystości i święta kościelne (B.3.2), – uzasadnia wyjątkowy charakter niedzieli dla chrześcijan (C.12.3), – definiuje, czym są sakramentalia, – stwierdza, w jaki sposób należy odnosić się do rzeczy pobłogosławionych, – identyfikuje posłuszeństwo Maryi względem planów Boga (A.14), – podaje, że <i>Modlitwa Pańska</i> jest wzorem modlitwy chrześcijańskiej (D.14), – podaje źródło charyzmatów.	– prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2), – podaje określenia i symbole Trzeciej Osoby Trójcy Świętej (A.19), – wymienia etapy powstania Kościoła, – wyjaśnia specyfikę powołań, zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2.), – wnioskuję, że treść przykazania kościelnych wypływa z nauczania Pisma Świętego, – wskazuje na rolę przykazania kościelnych w pogłębianiu życia chrześcijańskiego, – opowiada, jak Święta Rodzina, Pan Jezus i pierwsi chrześcijanie przestrzegali nakazów liturgicznych, – podaje biblijne uzasadnienie świętowania niedzieli, – omawia stosunek Jezusa do szabatu (C.12.2), – podaje charakterystyczne cechy sakramentaliów (B.8), – wymienia rodzaje sakramentaliów, – wyjaśnia, w jakim celu ustanowiono sakramentalia, – opowiada historię Maryi (A.14.1), – wymienia cechy modlitwy chrześcijańskiej (D.14.2), – prezentuje znaczenie <i>Modlitwy Pańskiej</i>, – wymienia instytucje składające się na Kościół lokalny, – wskazuje na rolę i pomoc Kościoła w kształtowaniu odpowiedzialnych postaw,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
- poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednocześnie pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1), - przytacza działanie Ducha Świętego w historii zbawienia i w Kościele (A.19). - prezentuje naukę Kościoła o symbolach i określe- niach Ducha Świętego, - przytacza wydarzenia związane z powołaniem przez Boga Ludu Bożego, - wylicza cechy Ludu Bożego (kapłański, prorocki, królewski) (A.21.1), - uzasadnia wartość przykazań kościelnych dla wspólnoty (A.27.2), - dowodzi, że chrześcijanin powinien kształtować swoje życie zgodnie z nauczaniem Kościoła, - wymienia sposób celebracji liturgii Kościoła (B.2), - wyjaśnia, jaką rolę pełni Triduum Paschalne w roku liturgicznym, - omawia istotę sakramentaliów i wymienia ich cechy charakterystyczne (B.8.1), - wyjaśnia rolę Maryi w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1), - wskazuje okoliczności przekazania <i>Modlitwy Pańskiej</i> (D.14.1), - ukazuje związek <i>Modlitwy Pańskiej</i> z jednością Ludu Bożego (D.14.5), - określa, w jaki sposób przyczynia się do rozwoju wiary we własnym środowisku, - wskazuje na związek między charyzmatem i urzędem w Kościele (E.10.2).	- wyjaśnia obecność Jezusa Chrystusa po prawi- cy Ojca i w swoim Kościele (A.18), - opisuje imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), - rozpoznaje w tekstach biblijnych, w historii Kościoła i w znakach czasu działanie Ducha Świętego (A.19.2), - charakteryzuje poszczególne etapy przygoto- wania i istnienia Kościoła (zapowiedziany, przy- gotowany, ustanowiony, ukazany i wypełniony) (A.20.2), - omawia cechy Ludu Bożego, - wymienia obecnie używane w Kościele trady- cje liturgiczne (B.2.2), - omawia istotę roku liturgicznego jako rozwi- nięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), - wymienia zasady religijne obchodzenia szaba- tu przez Żydów (C.12.1), - wymienia i omawia cztery dogmaty maryjne (A.14.2), - omawia strukturę <i>Modlitwy Pańskiej</i> i jej sie- dem prośb (D.14.3), - wyjaśnia znaczenie poszczególnych struktur Kościoła lokalnego, - uzasadnia potrzebę rozwoju wiary we wła- snym środowisku, - wymienia kryteria rozeznawania darów chary- zmatycznych.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
		- wymienia charyzmaty (E.10.1), - wyjaśnia specyfikę charyzmatów (E.10.1), - wskazuje rolę charyzmatów w Kościele.
IV. „A bliźniego swego jak siebie samego”		
- wymienia IV przykazanie Boże i jego konsekwencje (C.13), - określa wyższość prawa Bożego nad prawem stanowionym, - wymienia V przykazanie Boże i jego konsekwencje (C.14), - identyfikuje V przykazanie Boże z poszanowaniem godności i życia człowieka, - przytacza VI i IX przykazanie Boże jako stojące na straży powołania mężczyzny i kobiety oraz realizacji ich miłości małżeńskiej, wierności, płodności (C.15), - nazywa dziecko darem od Boga, - podaje wykroczenia przeciwko małżeństwu, - podaje treść VII przykazania Bożego (C.16), - wymienia rodzaje własności (C.16.4), - definiuje pojęcia: „własność prywatna”, „własność wspólna”, - wylicza wykroczenia przeciwko siódmemu przykazaniu, - wyjaśnia, na czym polega przestrzeganie VII przykazania Bożego, - przytacza treść VIII przykazania Bożego (C.17), - podaje wykroczenia przeciw VIII przykazaniu Bożemu.	- podaje obowiązki chrześcijanina wobec rodziców, przełożonych i państwa, - wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców oraz rodziców wobec dzieci, wiążąc je z czcią, jaka należy się samemu Bogu (C.13.3), - omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6), - wylicza grzechy przeciwko życiu, - wymienia sposoby poszanowania życia i godności człowieka (zdrowie, badania naukowe, integralność cielesna) (C.14.4), - identyfikuje VI przykazanie Boże z drogą do realizacji powołania do czystości, - definiuje pojęcia: „wierność”, „czysta miłość”, „wstyd”, „wstydlivość” (C.15.2), - wyjaśnia, że dziecko jest darem Boga i owocem miłości rodziców (C.15.10), - wyjaśnia sens pracy ludzkiej (C.16.7), - podaje definicję pojęć: „prawda”, „krzywoprzysięstwo” (C.17.1).	- analizuje zadania rodziny w Bożym planie stworzenia (C.13.2), - omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4), - interpretuje stosunek Jezusa do władzy (C.13.5), - podaje działania związane z obroną pokoju, - uzasadnia potrzebę głoszenia wartości życia (C.14.3), - przytacza stanowisko Kościoła wobec ideologii <i>gender</i>, - podaje przykłady osób oraz świętych kierujących się miłością (C.15.3), - wskazuje związek między seksualnością a godnością ludzką (C.15.4), - podaje przykłady pracy nad czystością serca (C.15.9), - podaje, czym jest wartość pracy człowieka, - omawia i ocenia różne sposoby poszukiwania dóbr (C.16.8), - określa sposoby kształtowania postawy uczciwości, - wymienia świętych, którzy życiem dali świadectwo prawdzie, - przedstawia destrukcyjne działania kłamstwa (C.17.5).
V. Wyobraźnia miłosierdzia		
- definiuje miłosierdzie jako przymiot i dar Boga (A.25), - definiuje pojęcia: „miłosierdzie” i „wyobraźnia miłosierdzia” (A.25.1), - podaje skutki grzechu pierworodnego, - wskazuje, kto jest przedmiotem	- nazywa Miłosierdzie przymiotem i darem Boga (A.25), - wymienia formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.4), - wyjaśnia, jakie działania należy podjąć na rzecz potrzebujących, - przytacza plan Boga	- dowodzi, że człowiek potrzebuje Bożego Miłosierdzia, - wymienia rodzaje działań podejmowanych jako odpowiedź na Boże Miłosierdzie, - wyjaśnia, na czym polega sprawiedliwość w życiu

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
– definiuje pojęcia: „miłość”, „wdzięczność”, „szacunek” w kontekście IV przykazania Bożego (C.13.1), – uzasadnia wyższość prawa Bożego nad stanowionym (C.13.7), – uzasadnia, że Bóg jest Panem życia (C.14.1), – wyjaśnia, że życie ludzkie jest święte (C.14.2), – wylicza zagrożenia życia i przypadki uprawnionej obrony (C.14.6), – wymienia i omawia wykroczenia przeciwko V przykazaniu Bożemu (zabójstwo zamierzone, aborcja, eutanazja, samobójstwo) (C.14.10), – opisuje istotę miłości małżeńskiej i jej cechy (C.15.1), – opisuje grzechy przeciw VI i IX przykazaniu (nie-rząd, prostytutka, gwałt) (C.15.11), – omawia sposoby właściwego korzystania z dóbr ziemskich, wskazując na granice uprawnionej autonomii rzeczywistości ziemskich (C.16.3), – uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10), – streszcza naukę Jezusa na temat przysięgania (C.17.2).	– przedstawia i uzasadnia naukę Kościoła nt. <i>in vitro</i> (C.14.5), – wylicza zagrożenia życia i przypadki uprawnionej obrony (C.14.6), – podaje przykłady zaangażowania w obronę życia, wartości w życiu człowieka i społeczeństwa (C.14.7), – podaje argumenty odnoszące się do kary śmierci (C.14.11), – przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), – wyjaśnia, jak troszczyć się o czystość w miłości (C.15.8), – wymienia działania podejmowane w trosce o: potrzebujących, uchodźców, walką z głodem na świecie, – podaje przykłady akcji społecznych zwalczających ubóstwo i głód (C.16.9), – rozróżnia interpretację VIII przykazania Bożego w Starym Testamencie od interpretacji w Nowym Testamencie (C.17.3), – podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4).
– przytacza teksty z Pisma Świętego mówiące o Bogu Miłosiernym, – podaje przykłady świętych świadków Bożego Miłosierdzia (A.25.5), – przytacza teksty biblijne dotyczące sprawiedliwości, – wymienia organizacje kościelne wspierające potrzebujących,	– wyjaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2), – odnosi prawdę o wszechmocy Boga do prawdy o ludzkiej wolności i jej konsekwencjach (A.7.3), – podaje działania podejmowane w trosce o potrzebujących, uchodźców (A.25).

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
szczególnej troski Kościoła.	względem człowieka, – wymienia konsekwencje grzechu śmiertelnego, – charakteryzuje, w czym powinno się przejawiać nawrócenie człowieka, – objaśnia, jaką postawę powinniśmy przyjąć wobec bliźniego cierpiącego niedostatek.	człowieka, – uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10).
VI. Zaangażowanie Kościoła w problemy świata		
– wyjaśnia, czym jest dobro wspólne (E.12.1), – używa poprawnie terminów: „niewolnictwo”, „niesprawiedliwość społeczna”, – charakteryzuje uczestnictwo chrześcijanina w życiu społecznym (E.11.1), – objaśnia, jak właściwie korzystać ze sztuki i mediów, – wymienia współczesne zagrożenia życia ludzkiego, – definiuje pojęcia: „grzech”, „prze-baczenie” (C.7.1), – wskazuje, że Bóg ustanowił władzę, – wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4), – definiuje, kim jest papież, – wymienia sposoby zaangażowania świeckich w życie Kościoła, – wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia (F.1.1), – nazywa, czym jest męczeństwo, – stwierdza, że w wyznawaniu wiary istotna jest postawa odwagi i męstwa, – wymienia, jakimi cechami powinien odznaczać się uczeń Chrystusa.	– definiuje zasady: pomocniczości i solidarności (E.12.3), – wyjaśnia, do czego zobowiązane są władze polityczne, – podaje, że VII i X przykazanie Boże odnosi się do poszanowania dóbr drugiego człowieka: własności prywatnej i wspólnej, sprawiedliwości i solidarności społecznej, wartości pracy człowieka i troski o potrzebujących (C.16), – wyjaśnia rolę sztuki sakralnej i mediów w życiu społecznym i religijnym, – uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10), – objaśnia, czym jest miłość Boga do człowieka, – wyjaśnia cel działalności charytatywnej Kościoła, – stwierdza potrzebę pomocy i wzajemnego dialogu między Kościołem a państwem, – wyjaśnia pojęcia: „Sobór”, „Państwo Kościelne”, „Watykan”, – proponuje, w jaki sposób może zaangażować się w odnowę Kościoła w świecie, – charakteryzuje znaczenie uczestnictwa chrześcijanina w życiu narodu, – wyjaśnia, że świadectwo jest podstawowym sposobem głoszenia Ewangelii (F.1.2), – przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5), – podaje, że świadectwo chrześcijańskiego jest życia warunkiem głoszenia Ewangelii (F.1), – uzasadnia obowiązek dawania	– wycisza zasady Katolickiej Nauki Społecznej, – wymienia skutki braku poszanowania dobra wspólnego w życiu społecznym (E.12.4), – wymienia, jakie obowiązki ma państwo wobec obywatela w sferze zarobkowej, – wskazuje, że praca łączy się ze wspólnotowym charakterem powołania osoby ludzkiej (E.11), – przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5), – przytacza stanowisko Jezusa wobec władzy, – uzasadnia, dlaczego Kościół poddaje ocenie moralnej postępowanie władzy, – wyjaśnia, kiedy biskupom, jako następcom Apostołów, przysługuje nieomylność, – podaje, że miłość Ojczyzny wyrasta z Dekalogu, – wyjaśnia, dlaczego patriotyzm jest obowiązkiem moralnym każdego chrześcijanina, – podaje, że świadectwo chrześcijańskiego życia jest warunkiem głoszenia Ewangelii (F.1), – streszcza słowa Chrystusa o prześladowaniach Kościoła, – wskazuje na kardynała Stefana Wyszyńskiego jako wychowawcę i męża stanu, – uzasadnia obowiązek

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
– przytacza działania w walce z głodem na świecie (A.25).	
– objaśnia działania pierwszych chrześcijan na rzecz dobra wspólnego, – definiuje pojęcie: „praca” w świetle nauczania Kościoła, – wyjaśnia, jakie wartości niesie praca, – wnioskuję, jakie zadania wypływają z obowiązku pracy, – wyjaśnia sens pracy ludzkiej (C.16.7), – charakteryzuje podstawowe techniki i postawy obrony przed manipulacją, – uzasadnia potrzebę okazywania miłości ludziom, którzy się zagubili, – opisuje naturę grzechu jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), – podaje, kim jest człowiek w świetle tajemnicy Objawienia, – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia, – podaje treść <i>Modlitwy do św. Michała Archaniola</i>, – opowiada historię powstania <i>Modlitwy do św. Michała Archaniola</i>, – wymienia przedstawicieli Kościoła w czasach zaborów oraz okresu międzywojennego, – wymienia dokumenty Soboru Watykańskiego II, – objaśnia hasło soborowe: „Aggiornamento”, – stwierdza, że dzięki nauczaniu soborowemu może lepiej pełnić posłannictwo Chrystusa i Kościoła, – określa, z jakich dokumentów Kościoła oraz nauczania papieży może korzystać, aby rozwijać swoją wiarę, – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia kardynała Stefana Wyszyńskiego, – charakteryzuje rolę kardynała Stefana Wyszyńskiego jako budowniczego i obrońcy Kościoła.	– definiuje działalność polityczno-społeczną jako dążenie do dobra wspólnego (E.12.2), – omawia i ocenia różne sposoby pozyskiwania dóbr (C.16.8), – przytacza przykłady wkładu Kościoła w Polskę w rozwój: nauki, szkolnictwa, wychowania i opieki społecznej (E.6), – wyjaśnia, jaką rolę pełni Kościół w życiu społecznym narodu, – wymienia osiągnięcia Soboru Watykańskiego I (E.5.1), – podaje datę zwołania Soboru Watykańskiego I, – przedstawia rozwój nauczania Kościoła pod-czas Soboru Watykańskiego I (E.5.1), – przytacza historię powstania Katolickiej Nauki Społecznej (E.4), – określa wyzwania społeczne w Europie XIX wieku i udzieloną na nie odpowiedź Kościoła (E.4.4), – przytacza najważniejsze fakty z życia i działalności papieża Leona XIII i streszcza jego nauczanie (E.5.3), – przytacza działania Kościoła w Polsce wobec wyzwania czasów rozbiorów, – charakteryzuje postacie Kościoła z czasów zaborów oraz okresu międzywojennego, – charakteryzuje przebieg Soboru Watykańskiego II, – określa wkład papieża Jana XXIII i Pawła VI w dzieło soborowe, – przedstawia rozwój nauczania Kościoła pod-czas II Soboru Watykańskiego (E.5.1), – przytacza najważniejsze fakty z życia i działalności posoborowych papieży i streszcza ich nauczanie (E.5.3), – podaje fakty i postacie z historii Kościoła w Polsce w XX wieku (E.7), – określa sytuację społeczno-polityczną w Polsce po II wojnie światowej, – podaje przykład świadectwa życia w prawdzie: znani ludzie i święci (C.17), – podaje przykłady osób, które oddały życie

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
	świadczenia przez uczniów Chrystusa (F.1.3).	dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), – wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia (F.1.1), – wyjaśnia, że świadectwo jest podstawowym sposobem głoszenia Ewangelii (F.1.2).
VII. „Wielbi dusza moja Pana” (Łk 1,46)		
– definiuje termin: „Adwent”, – podaje, że Bóg stał się człowiekiem (A.13), – wskazuje, że Jezus jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem (A.13), – wyjaśnia istotę Wielkiego Postu i wielkopostnego nawrócenia, – wskazuje, kiedy rozpoczyna się i jak długo trwa Wielki Post, – definiuje, czym jest kult oddawany Maryi, – objaśnia, że modlitwa jest szczególną relacją człowieka do Boga, – przytacza wydarzenia związane z kultem Bożego Ciała, – wyjaśnia, czym jest adoracja i kult Eucharystii.	– wyjaśnia znaczenie Adwentu, – wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie Bożego Narodzenia, – wymienia czynniki wpływające na dobre przeżycie czasu Wielkiego Postu, – wymienia formy kultu Maryi w polskiej tradycji katolickiej (B.10), – podaje, że Eucharystia jest zaproszeniem do osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem (B.4), – podaje istotę Eucharystii jako źródła miłości chrześcijańskiej, – wskazuje sposoby uwielbienia Pana Jezusa Eucharystycznego.	– podaje istotne treści liturgii okresu Adwentu (B.3). – omawia istotę okresu Adwentu (B.3.1), – przytacza treści ukazujące prawdę o Bożym Narodzeniu (A.15), – wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1), – dowodzi potrzebę oddawania czci Maryi, – wskazuje sens rytmu życia modlitewnego (D.11), – uzasadnia, dlaczego warto budować przyjaźń z Bogiem na modlitwie, – objaśnia znaczenie przeżywania uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa.

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
– przytacza działania w walce z głodem na świecie (A.25).	za prawdę (C.17.4).
– wskazuje wartości wynikające z postawy czuwania w oczekiwaniu na przyjście Mesjasza, – wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), – wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1), – objaśnia znaczenie tekstu biblijnego o kuszeniu Jezusa, – omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), – przedstawia wydarzenia od Śmierci krzyżowej Jezusa do Zmartwychwstania (A.16.2), – definiuje macierzyńską rolę Maryi wobec Kościoła i każdego wierzącego (A.23.2), – interpretuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1), – argumentuje uczestnictwo w liturgii jako pogłębianie osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2).	– omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), – przytacza treści Pisma Świętego na temat męki i śmierci Jezusa oraz ich rozumienie w świetle wiary (A.16), – wyjaśnia znaczenie słów: „zstąpił do piekieł”, – omawia sposoby obecności Maryi w pobożności ludowej i polskiej tradycji katolickiej (B.10.1), – omawia rytm modlitwy w cyklu roku liturgicznego, tygodnia i dnia (D.11.2), – określa, kiedy ustanowiono w Kościele uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa, – wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4).